

A búcsúszentlászlói kegytemplom

2009 május 07. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [1](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Magyar Nemzet szombati magazinjának egyik legérdekesebb sorozatát közöljük le folytatásokban, melyben a remek Ludwig Emil megmutatja nekünk a rejtőzködő Magyarország eldugott kincseit, melyek mellett sokszor figyelmen kívül elhaladunk a mindennapi rohanó életünk során. Vigyázzunk ezekre a páratlan kincsekre, hiszen ezek a kincsek alappillérei szeretett Hazánknak.

A Zalaegerszegtől délre lévő dombok közt kanyargó Széhvíz-patak mellett, szigetszerű magaslaton áll Búcsúszentlászló hatalmas barokk temploma a vele egybeépült rendházzal, amely az 1950-es évek óta szociális otthon. A ma 800 lakosú kisközség nyolc évszázados történetét a török hódoltság kétfelé szakította. A tönkrement és elnéptelenedett falu régi, romos templomát a XVII. század végén remeték őrizték, gondozását 1694-ben vették át tőlük a Szent Ferenc-rendi barátok. 1705-ben érkeztek a községbe az első új lakók, 1720-tól a szerzetesek látták el a plébániai teendőket is. Az új templom építéséhez 1714-ben fogtak hozzá, s tíz év alatt húzták fel a tágas, egyhajós, karzatos épületet. További tíz évig tartottak a belső munkák, a felszentelésre 1734-ben került sor. Az új plébániatemplom Szent László királyunkról kapta patrocíniumát, a szentélye mögött lévő, eredeti román kori kápolnát Szűz Mária tiszteletére szentelték újra. Az ily módon évenként több nagy ünnepet tartó kegyhely népes búcsújárások célpontja lett – innen a település neve is.

A török korban elpusztult Szentlászló falut 1270-ben említi oklevél – Szent Laduzlo alakban – Pölöske várának tartozékai között. Ekkor már megvolt az említett román stílusú templom, amelyhez a barokk szentély keleti végfalát csatlakoztatták. Az egyhajós, enyhe szentélyszéklet mögött félköríves apszissal záródó, kisméretű épület a Zalában – és a Dunántúl nyugati részén – másutt is látható jellegzetes, a XIII. század derekáról származó téglatemplomok emlékcsoportjához tartozik. Eredetileg torony nélkül épült, nyugati végében karzattal. Bejárata a déli oldalon nyílt, az új átjáró az egybeépítéskor készült. A román kori kapuzat 1926-ban megtalált, utólag a barokk keret fölé helyezett szarkövének faragott motívumai az egykorú zalaszentmihályfai templom bejáratának díszítésével mutatnak közeli rokonságot. A külső homlokzatot körös-körül magas lábazati párkány, fent gazdagon mintázott oromdísz keretezi, amelyeket függőleges falsávok, úgynevezett lizénák fűznek össze. A hajón három, a szentélyíven két tölcserbélletes, román kori ablak nyílik.

A török által elpusztított falut a XVII. században is Szent László-szigetnek nevezték a környéken lakók. A Széhvíz-től keletre eső földek a sándorházi nemesek birtokai, a pataktól nyugatra lévő részek a hetési nemesek földjei voltak. A viták azután ültek el, hogy a terület a ferences barátoké lett. Ők csapolták le az elvadult vízfolyás mocsarait, hogy építkezhessenek. A község 1750-ben Barátság-szentlászlóként, 1770-ben Egyházas-Szentlászlóként szerepel iratokban. A Mária-búcsúkon kívüli legnagyobb ünnepet június 27-én, László király emléknapján tartják. Sorozatunk e darabjával erre emlékezünk.

Ludwig Emil, mno.hu

Ajánló

